

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Som Svar paa det Spørgsmaal, der blev rettet til mig, skal jeg bemærke, at jeg endnu ikke har foretaget noget Skridt i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Assens (Berntsen) nævned i Gaar. Jeg har ment, at det var det hensigtsmæssigste at lade denne Forhandling løbe til Ende først, saa at jeg kunde faa Rigsdagstidenden for mig og af denne se, hvad der er kommet frem. Det ærede Medlems Udtalelse har ogsaa vist mig, at denne Fremgangsmaade fra min Side vilde være rigtig, thi han kom jo ogsaa med en Meddelelse, som jeg har Grund til at tage op. Men det ærede Medlem maa ikke tro, at jeg, i hvor ivrig jeg end er for at fremkalde en god Tone i Hæren og alle Vegne, hvor jeg har noget at sige, derfor skulde være tilbøjelig til at gaa efter anonyme Klager. Lad Folk, der klage, sætte deres Navn under og ikke komme med Blækklatter, som man har haft Eksempel paa her i dette Ting, lad dem komme med deres Klager, og hvad enten det er Rigsdagsmænd, eller det er Folk udenfor Hæren, der have noget at klage, lad dem saa sætte deres Navn under. Den, der ikke vil være sit Navn bekendt, har ikke Lov til at beklage sig, naar der ikke bliver taget Hensyn til hans Klage.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amt 2den Valgkreds (Sabroe) har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Maa jeg sige til den højtærede Forsvarsminister, at jeg giver ham ganske Ret i, at anonyme Klager i Virkeligheden burde puttes i Papirkurven, skønt der kunde fremkomme Klager og Besværinger uden Navns Underskrift, hvorom det kunde skønnes, at det vilde være betimeligt at skride til en Undersøgelse. Men et er at kassere en anonym Klage og putte den i Papirkurven, hvad de fleste vel vilde gøre, og noget andet er, hvad Ministeren, efter hvad der er mig meddelt, har gjort, nemlig at sende den vedkommende Klage til Chefen for Bataillon, som benytter den over for Mandskabet, jeg vil ikke sige for at skræmme det fra at indsende Klager, men dog saaledes, at det havde den samme Virkning. Det er det, som jeg har anket over, ikke over, at Forsvarsministeren ikke har villet modtage anonyme Klager.

Anders Nielsen: Vi ere i dette Øjeblik ikke komne videre, end vi vare i

Gaar ved samme Klokkeslet; da vare vi færdige til at slutte af, og da burde vi have sluttet af. Det burde alle erkende og have erkendt i Gaar, at for Sagens Skyld; for saa vidt man ønsker noget godt ud af denne Sag, var man i Gaar færdig til at slutte af. Man burde have gjort dette, og det er i højeste Grad beklageligt, at man ikke har kunnet undlade at blande saa mange uvedkommende Hensyn ind i denne Debat, men saaledes er nu Forholdet. Hvorfor mon Forholdet nu er dette? Er det dog ikke det, jeg pegede paa i Gaar, at de Herrer ikke have nøjedes med at rejse Sagen for dens egen Skyld, men fordi de vilde benytte den som Agitationsstof mod Ministeriet, hvortil den aldeles ikke egner sig, og at man, da dette ved Ministeriets Redegørelse viste sig at være forfejlet, og det hele Anlæg mislykket, maatte kaste andre Momenter ind. Derfor have vi nu spildt en Dag siden i Gaar. Men det, vi beskæftige os med i dette Øjeblik, er ikke det, om der drikkes en høj eller en mindre høj Snaps i Paris eller andre Steder. Det drejer sig om den Paastand om Overgang til Dagsordenen, som jeg tillod mig at foreslaa i Gaar, og den Paastand, der er foreslaaet af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), som han jo foretrækker for min.

Jeg vil herom sige, at jeg fastholder mit Forslag allerede af den Grund, at det slutter sig nøje til Forespørgslen. Det forekommer mig at være en ganske mærkelig Fremgangsmaade, at man, naar der stilles en Forespørgsel her i Tinget, og Tinget skal beslutte over det Emne, den omhandler, da pludselig finder paa at kaste ny Emner ind. Jeg synes, at det er en ganske mærkværdig Behandling af en Sag at bruge den Fremgangsmaade at kaste fjernere eller nærmere beslægtede Sager ind i Debatten, Sager, der ikke angaa selve Debatten om Dagsordenen, navnlig da man ikke har haft Lejlighed til paa Forhaand at undersøge disse Ting, som man dog først maa beskæftige sig med for overhovedet at udtale sig derom. Derfor fraraader jeg allerede af formelle Grunde det ærede Medlems Ændring, saaledes som den fremtræder i en fuldt formuleret Dagsorden, men jeg gør det ogsaa af den Grund, at vi maa henholde os til selve Forespørgslens Rammer, saaledes som den foreligger, thi der er Stoffet givet. Naar det ærede Medlem for Ringsted nu foreslaar sin Paastand om Overgang til Dagsordenen, ser jeg deri et Udslag af det